

REPUBLICA MOLDOVA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIE

PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA
ARTICOLULUI 122 ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA
REPUBLICII MOLDOVA
(*Sesizarea nr. 34b/2011*)

CHIȘINĂU
15 martie 2012

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

Curtea Constituțională, statuînd în componența:
DI Alexandru TĂNASE , *președinte, judecător-raportor*
Dna Valeria ȘTERBETȚ, *judecător-raportor*,
DI Dumitru PULBERE,
DI Petru RAILEAN,
Dna Elena SAFALERU, *judecători*,
cu participarea dnei Ludmila Chihai, *grefier*,

Avînd în vedere sesizarea depusă la 31 octombrie 2011, înregistrată la aceeași dată,
Examinînd sesizarea în ședință plenară publică,
Avînd în vedere actele și lucrările dosarului,

Pronunță următoarea decizie, adoptată la această dată:

PROCEDURA

1. La originea cauzei se află sesizarea depusă la Curtea Constituțională la 31 octombrie 2011, în temeiul articolelor 25 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la Curtea Constituțională și 38 alin. (1) lit. c) din Codul jurisdicției constituționale de ministrul justiției, dl Oleg Efrim, privind interpretarea articolului 122 alin.(2) din Constituție, potrivit căruia: „*Din Consiliul Superior al Magistraturii fac parte de drept: Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General*”.

2. Autorul sesizării solicită interpretarea articolului 122 alin.(2) din Constituție în următoarele aspecte:

„a) Continuă să fie membri de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General, care, în temeiul articolului 7 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică, continuă să-și exercite atribuțiile ulterior expirării termenului mandatului lor legal?

b) Pot fi oare considerate alte persoane, care ocazional exercită interimatul funcțiilor publice de Președinte al Curții Supreme de Justiție, ministru al justiției și Procuror General, membri de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii?

c) În lipsa unor dispoziții exprese ale legii speciale, expirarea mandatului Președintelui Curții Supreme de Justiție, ministrului justiției, Procurorului General, Președintelui și membrului Consiliului Superior al Magistraturii este oare o situație juridică ce determină interimatul funcției sau operează în

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

această ipoteză prevedea generală conținută în articolul 7 alin.(3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcție de demnitate publică: „*În cazul în care termenul regulamentar de exercitare a mandatului expiră sau a expirat, iar succesorul de competență nu intră în exercitarea mandatului, demnitarul continuă să-și exercite mandatul pînă la ocuparea funcției de către succesorul de competență?*”

3. Prin decizia Curții Constituționale din 9 decembrie 2011 sesizarea a fost declarată admisibilă, fără a prejudicia fondul cauzei.

4. În procesul examinării sesizării, Curtea Constituțională a solicitat opiniile Președintelui interimar, Parlamentului, Guvernului, Procuraturii Generale, Curții Supreme de Justiție, Consiliului Superior al Magistraturii, Academiei de Științe a Moldovei.

5. La ședința plenară publică a Curții a participat autorul sesizării, dl Oleg Efrim, ministrul justiției. Parlamentul a fost reprezentat de dl Victor Morgoci, șef-adjunct al Direcției juridice a Secretariatului Parlamentului.

LEGISLAȚIA PERTINENTĂ

6. Prevederile relevante ale Constituției sunt următoarele:

Articolul 6 Separația și colaborarea puterilor

În Republica Moldova puterea legislativă, executivă și judecătorească sînt separate și colaborează în exercitarea prerogativelor ce le revin, potrivit prevederilor Constituției.

Articolul 7 Constituția, Lege Supremă

Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică.

Articolul 98 Învestitura [Guvernului]

(1) După consultarea fracțiunilor parlamentare, Președintele Republicii Moldova desemnează un candidat pentru funcția de Prim-ministru.

(2) Candidatul pentru funcția de Prim-ministru va cere, în termen de 15 zile de la desemnare, votul de încredere al Parlamentului asupra programului de activitate și a întregii liste a Guvernului.

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

(3) Programul de activitate și lista Guvernului se dezbate în ședința Parlamentului. Acesta acordă încredere Guvernului cu votul majorității deputaților aleși.

(4) În baza votului de încredere acordat de Parlament, Președintele Republicii Moldova numește Guvernul.

(5) Guvernul își exercită atribuțiile din ziua depunerii jurământului de către membrii lui în fața Președintelui Republicii Moldova.

(6) În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a funcției, Președintele Republicii Moldova revocă și numește, la propunerea Prim-ministrului, pe unii membri ai Guvernului.

Articolul 100
Încetarea funcției de membru al Guvernului

Funcția de membru al Guvernului încetează în caz de demisie, de revocare, de incompatibilitate sau de deces.

Articolul 122
Componența [Consiliului Superior al Magistraturii]

(1) Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din judecători și profesori titulari aleși pentru o durată de 4 ani.

(2) Din Consiliul Superior al Magistraturii fac parte de drept: Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General.

Articolul 123
Atribuțiile [Consiliului Superior al Magistraturii]

(1) Consiliul Superior al Magistraturii asigură numirea, transferarea, detașarea, promovarea în funcție și aplicarea de măsuri disciplinare față de judecători.

(2) Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.

Articolul 124
Atribuțiile și structura [Procuraturii]

(1) Procuratura reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, conduce și exercită urmărirea penală, reprezintă învinuirea în instanțele judecătorești, în condițiile legii.

(2) Sistemul organelor Procuraturii cuprinde Procuratura Generală, procuraturile teritoriale și procuraturile specializate.

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

(3) Organizarea, competența și modul de desfășurare a activității Procuraturii sînt stabilite prin lege.

Articolul 125
Mandatul procurorilor

(1) Procurorul General este numit în funcție de către Parlament, la propunerea Președintelui acestuia.

(2) Procurorii ierarhic inferiori sînt numiți de Procurorul General și îi sînt subordonați.

(3) Mandatul procurorilor este de 5 ani.

(4) Funcția de procuror este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția activității didactice și științifice.

(5) În exercitarea mandatului, procurorii se supun numai legii.

7. Prevederile relevante ale Legii nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii (M.O. nr.64/641, 1996; republicată în M.O. nr.186-188/752, 2003) sunt următoarele:

Articolul 9
Durata mandatului [membrului Consiliului Superior al Magistraturii]

(1) Durata mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii este de 4 ani.

(2) Sub incidența alin.(1) nu cad membrii care fac parte de drept din Consiliul Superior al Magistraturii.

8. Prevederile relevante ale Legii nr.199 din 16 iulie 2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică (M.O. nr.194-196/637, 2010) sunt următoarele:

Articolul 3
Sfera de aplicare a prezentei legi [nr.199 din 16 iulie 2010]

(1) Prevederile prezentei legi se aplică persoanelor cu funcții de demnitate publică specificate în anexa la prezenta lege.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică demnitarului în partea în care statutul acestuia nu este reglementat prin legi speciale. În cazul în care soluțiile juridice prevăzute de prezenta lege și de legea specială care reglementează activitatea demnitarului respectiv diferă, se aplică prevederile legii speciale corespunzătoare.

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 7
Mandatul demnitarului

(1) Mandatul demnitarului este de 4 ani, dacă un alt termen nu este stabilit prin Constituție sau prin legea specială ce reglementează activitatea acestui demnitar.

(2) Exercitarea funcției de demnitate publică nu este limitată de un anumit număr de mandate, cu excepția cazurilor când legea specială ce reglementează activitatea demnitarului prevede altfel.

(3) În cazul în care termenul regulamentar de exercitare a mandatului expiră sau a expirat, iar succesorul de competență nu intră în exercitarea mandatului, demnitarul continuă să-și exercite mandatul pînă la ocuparea funcției de către succesorul de competență.

ÎN DREPT

9. Curtea reține că prerogativa cu care a fost investită prin articolul 135 alin. (1) lit. b) din Constituție presupune stabilirea sensului autentic și deplin al normelor constituționale, care poate fi realizată prin interpretarea textuală sau funcțională, în măsura în care poate fi dedusă din textul Constituției, ținînd cont de caracterul generic al normei, situațiile concrete pe care legiuitorul nu avea cum să le prevadă la momentul elaborării normei, reglementările ulterioare (conexe sau chiar contradictorii), situațiile complexe în care norma trebuie aplicată etc.

10. Din conținutul sesizării, Curtea observă că aceasta vizează în esență statutul membrilor de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii.

11. Curtea reține că prevederea articolului 122 alin.(2) din Constituție enumeră trei membri care fac parte de drept din Consiliul Superior al Magistraturii: Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General.

12. Organizarea, competența și modul de funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii sînt reglementate de legi organice speciale: privind organizarea judecătorească, cu privire la statutul judecătorului, cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, cu privire la Colegiul de calificare și atestarea judecătorilor, cu privire la Colegiul disciplinar și la răspunderea disciplinară a judecătorilor, precum și de alte acte normative.

13. Analizînd obiectul sesizării în raport cu normele constituționale, Curtea Constituțională constată că motivele invocate pentru interpretarea prevederilor constituționale țin de statutul interimatului membrilor de drept ai Consiliului Superior al Magistraturii, indicați în articolul 122 alin.(2) din Constituție, care este reglementat prin legi speciale, adoptate în dezvoltarea prevederilor constituționale, fapt care determină Curtea să le analizeze în

corelare cu obiectul sesizării pentru a nu comite o ingerință în sfera de activitate a Parlamentului.

A. Argumentele autorului sesizării

14. Autorul sesizării consideră necesară această interpretare pornind de la situația creată la momentul înaintării ei cu asigurarea interimatului funcției de Președinte al Curții Supreme de Justiție, mandatul căruia a expirat, și de la eventualele situații juridice analogice referitoare la Procurorul General și ministrul justiției. În opinia sa, în exercitarea atribuțiilor de către demnitarilor publici, învestiți în funcție conform procedurilor constituționale, pot interveni unele situații excepționale, ce determină încetarea înainte de termen a mandatului.

15. Situațiile excepționale, care determină vacanța funcției publice, fac necesară instituirea interimatului funcției. Rațiunea dispunerii interimatului rezidă în depășirea situației create ca urmare a imposibilității exercitării atribuțiilor de către titularul mandatului și în evitarea unor perturbații în activitatea instituției publice. Drept argument se invocă și faptul că legiuitorul, potrivit articolului 7 alin. (3) din Legea cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică nr.199 din 16 iulie 2010, a instituit mecanismul prorogării de drept a exercitării împuternicirilor persoanelor cu funcții de demnitate publică. Printre funcțiile de demnitate publică, care cad sub imperiul acestei legi, sînt specificate și funcțiile de ministru, Președinte al Curții Supreme de Justiție și Procuror General.

16. Totodată, autorul sesizării argumentează necesitatea interpretării normei constituționale prin unele efecte ale aplicării dispozițiilor Legii nr.199 din 16 iulie 2010, care intră în contradicție cu prevederile Legii cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și Legii cu privire la Curtea Supremă de Justiție, precum și prin lipsa unor dispoziții ale legilor speciale.

B. Aprecierea Curții

17. Curtea reține că prin dispozițiile articolului 135 alin.(1) lit.b) din Constituție și articolului 4 alin.(1) lit.b) din Legea cu privire la Curtea Constituțională este abilitată cu atribuția de interpretare a Constituției. Interpretarea dată dispozițiilor constituționale comportă caracter oficial și obligatoriu pentru toți subiecții raporturilor juridice.

18. În mai multe decizii ale sale Curtea Constituțională a relevat că scopul oricărei interpretări a normelor constituționale este de a asigura unitatea și înțelegerea corectă a conținutului și sensului lor autentic. Interpretarea oficială este imperativă în cazurile în care incertitudinea normelor constituționale este determinată de o situație concretă și această

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

incertitudine nu poate fi soluționată printr-o altă procedură jurisdicțională. Necesitatea interpretării trebuie să fie confirmată prin esența problemei de drept rezultată din caracterul neuniform al dispozițiilor constituționale.

19. Avînd în vedere importanța interpretării dispozițiilor constituționale, Curtea tratează sesizările de acest caracter cu o exigență deosebită. Acestea pot fi acceptate pentru examinare în fond doar în cazul în care dispoziția constituțională, a cărei interpretare se solicită, este incertă, ambiguă sau incompletă. La baza regulilor de acceptare a sesizărilor pentru interpretarea Constituției stă principiul separației și colaborării puterilor (articolul 6 din Constituție).

20. Dispozițiile constituționale ale articolului 122 alin.(2), potrivit cărora *din Consiliul Superior al Magistraturii fac parte de drept: Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției și Procurorul General*, în viziunea Curții Constituționale, nu conțin ambiguități, imprecizii sau neclarități, ele sînt absolut exprese și, prin urmare, nu necesită să fie interpretate de Curtea Constituțională. Interpretarea normei constituționale menționate în aspectul sugerat în sesizare ar însemna comiterea unei imixțiuni în atribuțiile exclusive ale Parlamentului din următoarele considerente.

21. Potrivit articolului 123 din Constituție:

„(2) Modul de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii se stabilește prin lege organică.”

22. Astfel, Parlamentul a fost învestit să stabilească atît modul de funcționare, cît și modul de organizare al Consiliului Superior al Magistraturii, care constă în stabilirea componenței Consiliului Superior al Magistraturii, statutului de membru al Consiliului, duratei mandatului, încetării mandatului și survenirii vacanței funcției.

23. Dezvoltînd norma constituțională, legiuitorul a adoptat Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947-XIII din 19 iulie 1996, prin care a stabilit componența și statutul de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit articolului 3 al legii:

„(1) Consiliul Superior al Magistraturii este constituit din 12 membri.

(2) În componența Consiliului Superior al Magistraturii intră judecători și profesori titulari, precum și Președintele Curții Supreme de Justiție, ministrul justiției, Procurorul General care sînt membri de drept.”

24. Capitolul II al aceleiași legi se referă la statutul de membru al Consiliului Superior al Magistraturii.

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

Reglementînd prin articolul 9 alin.(1) al legii că durata mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii este de 4 ani, legiuitorul în același timp a statuat că:

„(2) Sub incidența alin.(1) nu cad membrii care fac parte de drept din Consiliul Superior al Magistraturii”.

25. Curtea Constituțională relevă că problema abordată în sesizare ține de statutul membrului de drept al Consiliului Superior al Magistraturii în cazul instituirii interimatului.

Avînd în vedere că normele constituționale nu se referă la interimatul acestor funcții, este necesar a analiza prevederile legilor speciale care reglementează activitatea Guvernului și, implicit, a ministrului justiției, a Curții Supreme de Justiție și Procuraturii Generale.

26. În acest context, Curtea Constituțională readuce în atenție Hotărîrea nr.18 din 4 octombrie 2011, în care a subliniat că *„legiuitorul constituant a legiferat expres în Constituție că durata mandatului Parlamentului este de 4 ani și că acesta se prelungește pînă la întrunirea legală a noii componențe (articolul 63); că mandatul Președintelui Republicii Moldova durează 4 ani și se exercită pînă la depunerea jurămîntului de către Președintele nou ales (articolul 80); că Guvernul își exercită mandatul pînă la data validării alegerilor pentru un nou Parlament, îndeplinind numai funcțiile de administrare a treburilor publice pînă la depunerea jurămîntului de către membrii noului Guvern (articolul 103). Astfel, Constituția stipulează expres prelungirea de drept a mandatelor Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova și Guvernului, acest mecanism fiind destinat asigurării continuității exercitării puterii în stat și evitării vidului de putere.*

Pe de altă parte, Constituția nu prevede o normă similară de prelungire de drept a mandatului de 4 ani, prevăzut de articolul 116 alin.(3) din Constituție, în cazul președinților și vicepreședinților instanțelor judecătorești, inclusiv ai Curții Supreme de Justiție”.

27. Curtea menționează că Legea Supremă prevede în articolul 125 că Procurorul General este numit în funcție de către Parlament pentru un mandat de 5 ani, fără a prevedea prelungirea de drept a mandatului. Totodată, potrivit Constituției (articolul 124 alin.(3)), organizarea, competența și modul de desfășurare a activității Procuraturii sînt stabilite prin lege.

28. Conform *Legii cu privire la Guvern nr. 64-XII din 31 mai 1990*, ministrul justiției face parte din Guvern, care este numit de Președintele Republicii Moldova, în baza votului de încredere acordat de Parlament. Membrii Guvernului depun individual, în fața Președintelui Republicii Moldova, jurămîntul, al cărui text este prevăzut la articolul 79 alin.(2) din Constituție. În caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului, Președintele Republicii Moldova revocă și numește, la propunerea Prim-

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

ministrului, pe unii membri ai Guvernului, care își exercită atribuțiile în același mod după depunerea jurământului.

29. Curtea menționează că *Legea cu privire la Guvern* reglementează sarcinile ministerelor ca organe centrale de specialitate ale statului, rolul de conducere al ministrului, care este asistat de unul sau de mai mulți viceministri.

Regulamentul Ministerului Justiției, aprobat prin Hotărârea Guvernului cu privire la Ministerul Justiției al Republicii Moldova nr. 129 din 15 februarie 2000, prevede detaliat atribuțiile ministrului justiției, inclusiv *participarea, în calitate de membru, la activitatea Consiliului Superior al Magistraturii*. În lipsa ministrului justiției funcțiile acestuia le îndeplinește unul dintre viceministri.

30. *Legea cu privire la Curtea Supremă de Justiție nr. 789-XIII din 26 martie 1996* în articolul 7 enumără atribuțiile Președintelui Curții Supreme de Justiție, fără să specifice calitatea de membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, deși stipulează că acesta exercită alte atribuții prevăzute de lege. În absența Președintelui Curții, funcțiile acestuia le îndeplinește unul dintre vicepreședinți, în temeiul unei dispoziții emise de Președintele Curții.

31. Curtea observă că nici *Legea cu privire la Procuratură nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008*, care în articolul 27 stipulează atribuțiile Procurorului General, nu menționează funcția de membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit prevederilor articolului 28 din lege, în absența Procurorului General sau în imposibilitatea acestuia de a-și exercita atribuțiile, el este suplinat de primul-adjunct, iar în lipsa acestuia, de un adjunct, în temeiul unui ordin emis de Procurorul General.

32. Analizând prevederile legale, la care se face referire în paragrafele 28, 29, 30 și 31 ale prezentei decizii, Curtea relevă că interimatul funcțiilor de Președinte al Curții Supreme de Justiție, ministru al justiției și Procuror General, fiind reglementat prin legile speciale, nu cuprinde toate atribuțiile titularilor reieșind din modul lor de numire față de persoanele care preiau interimatul, ci numai cele funcționale, exercitarea interimatului în cadrul mandatului, de regulă, se face în baza unui act emis special.

33. Astfel, obiectul sesizării vizează de fapt necesitatea interpretării acestor prevederi legale ce țin de exercitarea interimatului funcțiilor de Președinte al Curții Supreme de Justiție, ministru al justiției și Procuror General în raport cu prevederile Legii cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică și statutul lor de membru de drept al Consiliului Superior al Magistraturii, reglementat de *Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii*.

34. În acest context Curtea menționează că interpretarea normei constituționale cuprinse în articolul 122 alin.(2) în aspectul sugerat în

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

sesizare ar însemna comiterea unei imixtiuni în atribuțiile exclusive ale Parlamentului. Potrivit prevederilor articolului 66 din Constituție, Parlamentul are următoarele atribuții de bază:

„c) interpretează legile și asigură unitatea reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării”.

35. *Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative* reglementează în articolul 4 principiile de bază ale legiferării, și anume:

„(2) Actul legislativ trebuie să corespundă dispozițiilor constituționale și să fie în concordanță cu cadrul juridic existent, cu sistemul de codificare și unificare a legislației.

(3) La elaborarea, adoptarea și aplicarea actului legislativ se respectă principiile:

- a) oportunității, coerenței, consecvenței și echilibrului între reglementările concurente;
- b) consecutivității, stabilității și predictabilității normelor juridice;
- c) transparenței, publicității și accesibilității”.

Iar articolul 43 al acestei legi prevede că interpretarea oficială a legilor ține de competența exclusivă a Parlamentului.

36. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale: *”Interpretarea dispozițiilor Legii Supreme de către Curtea Constituțională are drept scop eliminarea ambiguităților, elucidarea conținutului și evidențierea principiilor de drept cuprinse în ele”* (Decizia CC din 25.12.2003). Prin sesizarea în cauza dată Curții Constituționale i se cere să se pronunțe în vederea interpretării unor prevederi stabilite prin legi organice, ceea ce ar însemna depășirea limitelor competenței proprii, stabilite de articolul 31 din Legea cu privire la Curtea Constituțională și articolul 6 din Codul jurisdicției constituționale.

37. Or, după cum s-a menționat anterior, interpretarea legilor și asigurarea unității reglementărilor legislative pe întreg teritoriul țării este atribuția de bază a Parlamentului, unica autoritate legislativă a statului.

Totodată, Curtea relevă că, în cazul în care există ambiguități în aplicarea legilor, la care se face referire în sesizare, ce țin de omisiuni legislative, urmează să se opereze cu procedeele tehnice conform prevederilor articolelor 34, 35 și 36 Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative.

38. În context, Curtea Constituțională menționează că în adresa sa la hotărârea adoptată asupra sesizării pentru controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului nr.122 din 5 iulie 2011 privind eliberarea din funcție a Președintelui Curții Supreme de Justiție (HCC nr.18 din 04.10.2011) s-a referit la unele inadvertențe și omisiuni în legile organice speciale care reglementează organizarea și funcționarea sistemului judecătoresc, ce țin de interimatul funcției de președinte sau de vicepreședinte al Curții Supreme de Justiție după expirarea mandatului, adresă care urma să fie examinată de organele vizate în conformitate cu prevederile articolului 28¹ din Legea cu

DECIZIE PRIVIND SISTAREA PROCESULUI PENTRU INTERPRETAREA ARTICOLULUI 122
ALIN.(2) DIN CONSTITUȚIA REPUBLICII MOLDOVA

privire la Curtea Constituțională și articolului 79 din Codul jurisdicției constituționale.

39. În baza celor expuse, Curtea apreciază că sesizarea, fiind lipsită de obiect, nu este de competența Curții Constituționale și, drept urmare, nu este susceptibilă de examinare în fond.

40. Curtea, conducându-se de prevederile articolului 31 alin.(1) și alin. (3) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolului 60 lit.c) din Codul jurisdicției constituționale, sistează procesul pentru interpretarea articolului 122 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova, întrucât sesizarea se referă la interpretarea prevederilor legale.

În baza celor expuse, călăuzindu-se de prevederile articolului 26 alin.(1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, articolelor 60 lit.c), 61 alin.(1) și (3) și 64 din Codul jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională

DECIDE:

1. *Se sistează* procesul pentru interpretarea articolului 122 alin.(2) din Constituția Republicii Moldova.

2. Prezenta decizie este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în „*Monitorul Oficial al Republicii Moldova*”.

Președinte

Alexandru TĂNASE

*Chișinău,
15 martie 2012, nr. 1
Dosarul nr.34b/2011*